

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
JUDETUL MARAMURES
BIROUL SOLUTIONAREA CONTESTATIILOR**

Decizia nr. 19 din 24.04.2007

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de catre Activitatea de Control Fiscal prin adresa din 15.03.2007 asupra contestatiei formulate de SC X SRL impotriva masurilor dispuse prin decizia de impunere din 23.02.2007, emisa de Activitatea de Control Fiscal, privind virarea la bugetul statului a sumei reprezentand:

- taxa pe valoarea adaugata;
- majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 177 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 175 si art. 179 alin. (1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, SC X SRL solicita admiterea acesteia si anularea deciziei de impunere din 23.02.2007, motivand ca art. 129 alin. (3) lit. c), din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, invocat de organele de inspectie fiscala atunci cand au considerat ca fiind nedeductibile integral "cheltuielile cu transportul la si de la locul de munca" al salariatilor, a fost modificat prin Ordonanta Guvernului nr. 83/2004.

Societatea mai precizeaza ca a accesat si site-ul Ministerului Finantelor Publice, unde, la intrebarea daca cheltuielile cu transportul la si de la locul de munca au deductibilitate limitata, raspunsul a fost ca, incepand cu data de 01.01.2005, acestea sunt deductibile integral daca sunt recuperate din pretul practicat, fapt care a fost facut, societatea avand profit in perioada verificata.

II. Prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 22.02.2007, organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Control Fiscal au constatat urmatoarele:

Inspectia fiscala generala a vizat perioada 01.05.2005 - 31.12.2006, cu exceptia impozitului pe profit, care a fost verificat pe perioada 01.05.2005 - 30.11.2006.

Obiectul principal de activitate al SC X SRL este "Fabricarea biscuitilor, piscoturilor si a altor produse similare", cod CAEN 1582. Pentru acest obiect de activitate, societatea detine certificatul de investitor in zona defavorizata din 20.04.2001

Cu privire la taxa pe valoarea adaugata, organele de inspectie fiscala au constatat ca, in perioada verificata, SC X SRL a efectuat cheltuieli cu transportul la si de la locul de munca al salariatilor, suportate integral de catre societate.

Astfel, in cursul anului 2005, societatea a inregistrat in evidenta contabila cheltuieli cu transportul salariatilor la si de la locul de munca si taxa pe valoarea adaugata aferenta.

In cursul anului 2006, societatea a inregistrat in evidenta contabila cheltuieli cu transportul salariatilor la si de la locul de munca si taxa pe valoarea adaugata aferenta.

Taxa pe valoarea adaugata aferenta acestor servicii a fost dedusa de catre societate prin deconturile de taxa pe valoarea adaugata lunare.

Avand in vedere art. 21 alin. (3) lit. c) si art. 56 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, conform carora cheltuielile cu transportul salariatilor la si de la locul de munca sunt cheltuieli sociale, deductibile in limita unei cote de 2% aplicata asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, si faptul ca, la determinarea profitului impozabil si a impozitului pe profit, societatea nu a considerat aceste cheltuieli ca avand deductibilitate limitata, organele de inspectie fiscala au determinat cheltuielile cu transportul salariatilor la si de la locul de munca deductibile fiscal, pentru anul 2005 si pentru anul 2006.

In anul 2005 a fost depasit plafonul cheltuielilor deductibile la calculul impozitului pe profit, iar in anul 2006, taxa pe valoarea adaugata aferenta acestor cheltuieli fiind in suma de ... lei, respectiv in suma de lei.

In conformitate cu prevederile art. 129 alin. (3) si (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicata, prestarile de servicii

efectuate in mod gratuit pentru angajatii proprii peste limita prevazuta de norme, se considera o prestare de servicii cu plata, motiv pentru care societatea avea obligatia colectarii taxei pe valoarea adaugata corespunzatoare cheltuielilor sociale nedeductibile.

Organele de inspectie fiscala au determinat taxa pe valoarea adaugata suplimentara pentru anul 2005, respectiv pentru anul 2006, conform prevederilor art. 128 alin. (9) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal si pct. 7 alin. (6) al titlului VI "Taxa pe valoarea adaugata" din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 44/2004.

Au fost calculate majorari de intarziere, conform art. 115 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Prin cele constatate au fost incalcate prevederile art. 129 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003, raspunderea revenind contribuabilului verificat.

Fapta mentionata constituie contraventie conform art. 189 alin. (1) lit. b) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala si se sanctioneaza cu amenda contraventionala de la 500 lei la 10.000 lei potrivit art. 189 alin. (2) lit. d) din acelasi act normativ.

Prin decizia de impunere din 23.02.2007, emisa in baza raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 22.02.2007, organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina SC X SRL obligatii fiscale suplimentare reprezentand taxa pe valoarea adaugata, precum si majorari de intarziere aferente.

III. Luand in considerare sustinerile contestatoarei, constatarile organelor de inspectie fiscala, documentele existente la dosarul contestatiei, precum si actele normative invocate de contestatoare si de organele de inspectie fiscala, s-au retinut urmatoarele:

1. Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca SC X SRL datoreaza taxa pe valoarea adaugata suplimentara, aferenta cheltuielilor cu transportul salariatilor la si de la locul de munca, nedeductibile fiscal.

In fapt, SC X SRL a efectuat in cursul anilor 2005 si 2006, cheltuieli cu transportul salariatilor la si de la locul de munca, suportate integral de aceasta. Transportul a fost efectuat de societatile SC Y SRL, SC Z SA si SC Z SRL.

Astfel, in cursul anului 2005, societatea a inregistrat in evidenta contabila cheltuieli cu transportul salariatilor la si de la locul de munca si taxa pe valoarea adaugata aferenta iar in cursul anului 2006 a inregistrat in evidenta contabila cheltuieli cu transportul salariatilor la si de la locul de munca si taxa pe valoarea adaugata aferenta.

Avand in vedere ca, la determinarea profitului impozabil si a impozitului pe profit, SC X SRL nu a considerat aceste cheltuieli ca avand deductibilitate limitata, organele de inspectie fiscala au aplicat cota de 2% asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, aferente anului 2005 si anului 2006, stabilind ca din cheltuielile cu transportul salariatilor la si de la locul de munca, este deductibila fiscal doar o parte.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca prestarile de servicii efectuate in mod gratuit pentru angajatii proprii peste limita prevazuta de norme, se considera prestari de servicii cu plata, societatea avand obligatia colectarii taxei pe valoarea adaugata aferenta depasirii cheltuielilor sociale deductibile si au determinat taxa pe valoarea adaugata suplimentara.

In drept, art. 21 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precizeaza:

“(3) Urmatoarele cheltuieli au deductibilitate limitata:

c) cheltuielile sociale, in limita unei cote de pana la 2%, aplicata asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificarile ulterioare. Intra sub incidenta acestei limite cu prioritate ajutoarele pentru nastere, ajutoarele pentru inmormantare, ajutoarele pentru boli grave sau incurabile si protezele, precum si cheltuielile pentru functionarea corespunzatoare a unor activitati sau unitati aflate în administrarea contribuabililor: gradinite, crese, servicii de sanatate acordate in cazul bolilor profesionale si ale accidentelor de munca pana la internarea intr-o unitate sanitara, muzee, biblioteci, cantine, baze sportive, cluburi, camine de nefamilisti, precum si pentru scolile pe care le au sub patronaj. In cadrul acestei limite pot fi deduse si cheltuielile reprezentand: cadouri in bani sau in natura oferite

copiilor minori ai salariatilor, cadouri in bani sau in natura acordate salariatelor, costul prestatiilor pentru tratament si odihna, inclusiv transportul, pentru salariatii proprii si pentru membrii de familie ai acestora, ajutoare pentru salariatii care au suferit pierderi in gospodarie si contributia la fondurile de interventie ale asociatiei profesionale a minerilor, ajutorarea copiilor din scoli si centre de plasament;

Luand in considerare prevederile legale citate se retine ca, la determinarea profitului impozabil si a impozitului pe profit, cheltuielile sociale au deductibilitate limitata, in limita unei cote de pana la 2% aplicata asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului.

Avand in vedere si art. 55 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care precizeaza:

“(4) Urmatoarele sume nu sunt incluse in veniturile salariale si nu sunt impozabile, in intelesul impozitului pe venit:

a) ajutoarele de inmormantare, ajutoarele pentru pierderi produse in gospodariile proprii ca urmare a calamitatilor naturale, ajutoarele pentru bolile grave si incurabile, ajutoarele pentru nastere, veniturile reprezentand cadouri pentru copiii minori ai salariatilor, cadourile oferite salariatelor, contravaloarea transportului la si de la locul de munca al salariatului, costul prestatiilor pentru tratament si odihna, inclusiv transportul pentru salariatii proprii si membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariatii proprii sau alte persoane, astfel cum este prevazut in contractul de munca”, unde cheltuielile cu transportul salariatilor la si de la locul de munca sunt mentionate alaturi de cheltuielile de natura celor prevazute la art. 21 alin. (3) lit. c) din acelasi act normativ, se retine ca si acestea sunt cheltuieli sociale, cu deductibilitate limitata.

In conditiile in care contravaloarea transportului salariatilor la si de la locul de munca nu este inclusa in veniturile salariale si nu este impozabila, in intelesul impozitului pe venit, nici cheltuielile cu taxa pe valoarea adaugata aferenta transportului nu sunt deductibile, conform art. 21 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 571/2003, care precizeaza:

“(4) Urmatoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

d) cheltuielile cu taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor acordate salariatilor sub forma de avantaje in natura, daca valoarea acestora nu a fost impozitata prin retinere la sursa.”

Astfel, organele de inspectie fiscala au stabilit in mod corect ca nedeductibile fiscal o parte a cheltuielilor cu transportul personalului la si de la locul de munca, aferente anului 2005 si 2006.

Art. 129 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 571/2003 prevede:

“(3) Se considera prestari de servicii cu plata:

b) prestarile de servicii efectuate in mod gratuit de catre o persoana impozabila, in scopuri care nu au legatura cu activitatea sa economica pentru uzul personal al angajatilor sai sau altor persoane.”

In temeiul prevederilor legale citate se retine ca, cheltuielile cu transportul salariatilor la si de la locul de munca, efectuate peste limita cotei de 2%, aplicata asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, sunt considerate prestari de servicii cu plata, pentru care SC X SRL avea obligatia colectarii taxei pe valoarea adaugata aferenta.

Sustinerea contestatoarei ca organele de inspectie fiscala au considerat nedeductibile integral cheltuielile cu transportul salariatilor la si de la locul de munca nu poate fi retinuta deoarece, asa cum s-a aratat in continutul deciziei, aceste cheltuieli au fost considerate deductibile partial, in limitele prevazute de normele legale in vigoare.

Motivatia contestatoarei ca pe site-ul Ministerului Finantelor Publice se precizeaza ca incepand cu data de 01.01.2005, cheltuielile cu transportul la si de la locul de munca al salariatilor sunt deductibile integral daca sunt recuperate prin pretul practicat, iar societatea a facut acest lucru, avand profit in perioada verificata, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei deoarece parerile postate pe site-ul respectiv nu tin loc de lege iar societatea nu indica nici o prevedere legala conform careia in aceasta situatie cheltuielile ar fi deductibile integral.

Mai mult, chiar si in situatia in care ar fi existat o astfel de prevedere legala, faptul ca societatea a realizat profit nu poate duce la concluzia ca aceste cheltuieli au fost incluse in mod expres in pretul de productie.

Astfel, organele de inspectie fiscala au stabilit in mod corect taxa pe valoarea adaugata suplimentara, motiv pentru care, pentru acest capat de cerere, contestatia urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

2. Referitor la suma reprezentand majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, Directia Generala a

Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca pentru taxa pe valoarea adaugata neachitata la termen, SC X SRL datoreaza majorari de intarziere.

Cauza supusa solutionarii isi gaseste rezolvarea in prevederile art. 116 alin. (1) si (5) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata precizeaza:

“(1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(5) Nivelul majorarii de intarziere este de 0,1% pentru fiecare zi de intarziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Deoarece din documentele anexate la dosarul cauzei dar si din cele precizate la capatul de cerere solutionat anterior rezulta ca SC X SRL are obligatii fiscale reprezentand taxa pe valoarea adaugata neachitata la scadenta, rezulta ca datoreaza majorari de intarziere, pana la data achitarii sumei datorate, inclusiv.

Avand in vedere cele precizate, se retine ca pentru capatul de cerere reprezentand majorarile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, contestatia urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 180 si art. 186 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de SC X SRL.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunal in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor legale.